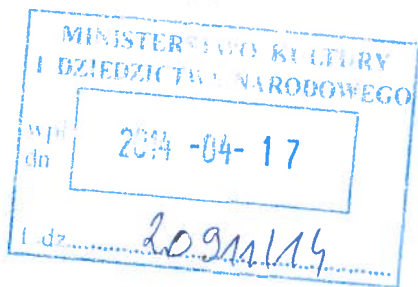

Stowarzyszenie Wydawców REPROPOL

Warszawa, dn. 16 kwietnia 2014 r.

Pan
Bogdan Zdrojewski
Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego
ul. Krakowskie Przedmieście 15/17
00-071 Warszawa

Sygn. sprawy: DWIM/430/14/JB

P. J. Bowski
do Wykonawcy
17.04.2014 *LB*

Szanowny Pani Ministrze!

W odpowiedzi na pismo, zapraszające do udziału w konsultacjach społecznych dotyczących szczegółowego zakresu rocznego sprawozdania z działalności organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi, pragniemy przedstawić poniżej nasze stanowisko w kwestii proponowanych zmian.

Z dużym zadowoleniem i aprobatą przyjęliśmy zmiany, które wynikają z potrzeb środowiska i umożliwią w sposób bardziej dokładny odzwierciedlić specyfikę pracy polskich organizacji zbiorowego zarządzania, zwłaszcza w zakresie repartycji opłat reprograficznych. Jasnym jest dla nas, że zmiany były podyktowane nie tylko potrzebami środowiska, lecz także implementacją dyrektywy Rady UE *w sprawie zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi oraz udzielania licencji wieloterytorialnych dotyczących praw do utworów muzycznych na potrzeby ich wykorzystania na internetowym polu eksploatacji na rynku wewnętrznym.*

SW REPROPOL co do zasady popiera wszelkie działania Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego zmierzające do zwiększenia otwartości i przejrzystości działania organizacji zbiorowego zarządzania oraz udostępnienia opinii publicznej wyczerpujących sprawozdań dotyczących systemu zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi. SW REPROPOL uważa, że w interesie samych organizacji jest bycie w pełni transparentnym dla swoich członków i opinii publicznej.

Nie odnosimy się do nowelizacji dotyczących organizacji prowadzących inkaso, z racji nie uczestniczenia SW REPROPOL w tych czynnościach i chęci nie wkraczania w interesy organizacji, które dokonują inkasa dla wydawców.

W zakresie repartycji, należy przyznać, zachodzi znaczące uszczegółowienie sprawozdawczości, rozczłonkując kwoty niewypłacone, na te, które zostały już podzielone i te, które jeszcze nie podzielono. Pozwoli to na ukazanie nakładu pracy ze strony organizacji zbiorowego zarządzania, naświetlając jednocześnie skalę problemów związanych z

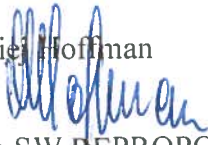
końcowym elementem repartycji, jakim jest przekazanie opłat beneficjentowi po ich postawieniu do wypłaty. Zaznaczyć należy, że poza wymogiem wskazania podstaw do naliczenia kosztów, ujętym w projekcie nowelizacji rozporządzenia, ogromne znaczenie dla jakości prowadzonej repartycji wynagrodzeń ma stosowana przez OZZ sposób podziału opłat, jak również metodologia badań, na podstawie którego podział jest dokonywany. Niewłaściwa metodologia podważa bowiem obiektywność działania OZZ i właściwe realizację celu, dla którego zostały wprowadzone opłaty reprograficzne do polskiego systemu prawnego.

Nie zostało ujęte w projekcie nowelizacji rozporządzenia zagadnienie opodatkowania opłat reprograficznych, na zasadzie komisju usług, podatkiem VAT. Wprowadza to niespójność w sprawozdaniach organizacji będących częściami wspólnego łańcucha repartycyjnego – prowadzących inkaso na rzecz pewnej grupy odbiorców i dokonujących bezpośredniej repartycji opłat. W wyniku różnych interpretacji Izb Skarbowych oraz toczących się postępowań administracyjnych, nie są stosowane jednolite zasady w zakresie podatku VAT w odniesieniu do opłat reprograficznych. Tak organizacja która prowadzi inkaso i ma korzystną dla siebie interpretację skarbową, pozwalającą na zwolnienie z VAT, wykaże jedną kwotę w sprawozdaniu w rozdz. 1 § 6 pkt 5, co będzie odpowiadało jej ewidencji księgowej w tym zakresie. Natomiast organizacja, która te środki otrzymała, a jest zobowiązana do odprowadzenia podatku VAT od opłat reprograficznych, wykaże zupełnie inną kwotę postawioną do wypłaty. Nie będzie ona mogła, zgodnie z proponowanym kształtem sprawozdania, wykazać jak zostały zagospodarowane środki, które stanowią różnicę między środkami uzyskanymi z tytułu inkasa, a wypłaconymi (postawionymi do wypłaty) po uwzględnieniu kosztów tej organizacji. Kwestia VAT była wielokrotnie podnoszona podczas licznych spotkań w MKiDN, aczkolwiek nadal kwestia ta pozostaje bez jednoznacznego rozwiązania. Nie bez znaczenia był także brak zgody w środowisku na wspólne wystąpienie wszystkich organizacji zbiorowego zarządzania o interpretację ogólną do Ministerstwa Finansów.

W kwestii licencji nie mało administracyjnych trudności będzie wyszczególnienie poszczególnych pól eksploatacji w płaszczyźnie sprawowania zbiorowego zarządu przez Stowarzyszenie, z racji wielu konstrukcji przekazania praw do zarządu, jak również stosowania umów, nie dotyczących pojedynczego pola, a ujmująca te pola w sposób dostosowany zarówno do zakresu zezwolenia, jak i do działalności podmiotu występującego w roli licencjobiorcy. Wymaga to zmiany sposobu ewidencji i analizy danych wymaganych przez proponowane przez projekt nowelizacje sprawozdania.

Wydaje się nam także, iż wejście w życie nowych przepisów powinno nastąpić tak, aby dać organizacjom czas na dostosowanie wewnętrznych systemów analizowania danych do nowych wymagań. Pierwsze sprawozdania według zaktualizowanego formatu powinny być zatem sporządzone za 2014 r.

Z wyrazami szacunku,

Maciej Hoffman

Prezes SW REPROPOL